

Співзасновники:
районна рада, районна державна адміністрація і колектив редакції

Виходить з 1939 року

№ 7 (8608), 17 лютого 2017 року

Мітинг-протест

Факти проти аргументів, або «Крик душі народу»

У понеділок, 20 лютого, у Чорткові біля пам'ятника Небесній сотні (поблизу церкви Святої Покрови) відбудеться мітинг-реквієм, присвячений Дню загальнонаціональної жалоби за загиблими під час протистояння в Україні, 3-ій річниці пам'яті Небесної сотні «Прийми, о Господи, Своїх синів». Поч. о 14-й год.

Оргкомітет

У цю зимову днину щирсердечно вітаємо з ювілейним Днем народження кохану дружину, найкращу у світі матусю, люблячу бабусю **Галину Мирославівну ЦАПЛАП**, яка 15 лютого святкувала свій 55-річний ювілей.

Із Днем народження всі Вас вітаєм, Від щирого серця ми Вам бажаєм:
Здоров'я, удачі, надії, тепла,
Доля щоб завжди прихильна була.
Щоб щастя Вас завжди в обіймах тримало,
Незгоди і труднощі Вас обминали.

На крилах надія нехай прилітає,
А вихор незлагоди всі забирає.
Здоров'я ніколи щоб Вас не лишало,
А з кожним днем щоби прибувало.
Душею ніколи щоб Ви не старіли,
А з кожним роком лише молоділи.
Дожити до ста літ ми Вам побажаєм,
Бо п'ятдесят п'ять – половина життя.
Ви важко трудилися, Ви нас доглядали
Й настави нам дали в майбуття.
Спасибі Вам, мамо, за Ваші турботи,
За Вашу увагу, за Ваше тепло,
Що Ви дарували попри всі незгоди,
Уклін до землі Вам за Ваше добро.

З повагою і любов'ю – чоловік **Петро**, донька **Марія** з чоловіком **Андрієм**, онуки **В'ячеслав** і **Мар'янка**, син **Ярослав** з дружиною **Богданою**.

Читайте на 4-й стор.

ЦЕНТР ВІДНОВЛЕННЯ ЗОРУ®
АНАТОЛІЯ СОВВА
ДІАГНОСТИКА ЗОРУ
У ВАШОМУ МІСТІ
Керівник
Заслужений лікар України
Анатолій СОВВА
2 березня - м. Чортків
Запис за тел.: 3-98-96, 2-33-57
(067)603-98-57, (098)339-10-28
Будинок культури, вул. Франка, 1

САМОЛІКУВАННЯ МОЖЕ БУТИ ШКІДЛИВИМ ДЛЯ ВАШОГО ЗДОРОВ'Я

SEBN UA
Чортківська філія
ТОВ «СЕ Борднетце-Україна»
ЗАПРОШУЄ НА РОБОТУ:

- В'язальників схемних джгутів, кабелів та шнурів (без вимог до освіти та досвіду роботи)
- Електромеханіків, налагоджувальників технологічного устаткування, інженерів та інших спеціалістів

Гарантуємо:
офіційне працевлаштування, медичне страхування, навчання за рахунок роботодавця, гарячі обіди, безкоштовне транспортування до місця роботи працівників позмінного графіку

Співбесіди проводяться з понеділка по п'ятницю о 13-й год. 30 хв. за адресою:
м. Чортків, вул. Кн. В.Великого, 29 Е (колишній ремзавод).
За детальною інформацією звертайтеся за телефоном:
095 26 00 703
resume.cho@sebn.com

**ПРИЄДНУЙТЕСЯ ДО НАШОЇ КОМАНДИ
ВЖЕ СЬОГОДНІ!**

**КУПЛЮ ДОРОГО
ВАШ АВТОМОБІЛЬ**
Тел. 068-774-00-77

*Нова
якість життя
у Чорткові*

ЗОЛОТА ПІДКОВА
житловий комплекс

8 400 ГРН/М²

вул. Залізнична, 35
+38 (3552) 3-92-00
+38 (098) 333-92-00

Політика

Наша сила – в єдності

Після Майдану і повалення промосковського режиму Януковича Україна отримала черговий шанс побудувати справжню європейську державу. Нові президентські та парламентські вибори, проголошення заходів на знешкодження «п'ятої колони», корупції та казнокрадства, не зважаючи на московську агресію, відновили у народу віру в перемогу. Важливим стало й те, що спала з очей полуда в тих, хто ще недавно вірив у брехливу братську риторику московського окупанта.

Та Президент, Кабінет Міністрів і Верховна Рада упускають цей шанс, і замість рішучих дій самі погрузли в корупційному болоті. Не краща ситуація серед представлених у Верховній Раді партій, що перетворили парламент на торговий дім і в корисливих цілях обслуговують грошових магнатів та ділків. Тож чи маємо право спокійно споглядати на те, що діється, і чи можемо цьому зарадити. Так поставив питання у своєму виступі перед учасниками XIII з'їзду Республіканської Християнської партії 4 лютого ц. р. голова РХП Микола Пороський, котрий щойно звільнився з АТО на пенсію в чині полковника. І сам відповів, що зможемо, коли об'єднаємось з тими партіями та громадськими організаціями, які ще не перетворились на політичних заробітчан, і на конфедеративних чи інших умовах утворимо разом дієву політичну силу. Таку позицію підтримали у своїх виступах запрошені на з'їзд голова НРУ Василь Куйбіда та лідер партії «Зелених» Віталій Кононов.

Звичайно, ситуація досить складна. Наше членство, що вийшло з УГС, хоч є ідейно і морально загартованим, надійним, але поріділо і постаріло. Не набагато краща ситуація і в НРУ, КУН чи в «Свободі». Та й змагатися з парламентськими партіями, що прийняли закон про державне фінансування (по 20 і більше мільйонів) для своїх партійних потреб, буде непросто. Справа серйозна, але не безнадійна, якщо ми перейдемо від балачок до діла, зможемо підняти молодь та утворити справді живу громадську силу, повернути людям віру в себе і в Україну. Іншого шляху просто немає.

Володимир МАРМУС

Фінанси

Куди надходять кошти, які громадяни сплачують за закордонний паспорт

Більше двох із половиною мільйонів гривень надійшло в бюджет Чорткова від міграційної служби минулого року, – повідомив нашому кореспонденту завідувач Чортківського РС УДМС України в Тернопільській області Іллір'ян Сваричевський.

Одним із основних наповнювачів місцевих бюджетів міграційна служба стала після внесення на початку 2015 р. змін до Бюджетного кодексу України. Відповідно до них адміністративний збір і державне мито, що громадяни сплачують, отримуючи послуги державної міграційної служби, в тому числі – оформлення паспорта для виїзду за кордон та ID-картки, перераховуються на рахунки бюджетів за місцем надання послуги.

Отримані від міграційної служби кошти місцеві громади можуть витратити на власний розсуд, а відтак гроші громадян працюють на їхній добробут.

Газета Чортківського району

ГОЛОС НАРОДУ

індекс 61366

«Голос народу» – тижнева газета, виходить з 1939 року; реєстраційне свідоцтво ТР № 355 від 31.05.2004 р.; день виходу – п'ятниця, наклад – 2675 примірників.

Адреса редакції: м. Чортків, вул. Зелена, 3. Ел. пошта: golnar@ukr.net.

Електронна версія «Голосу народу» на веб-сайті районної ради:

www.chortkivrr.te.ua.

Тел. кореспондентів – 2-15-42, 2-36-85; бухгалтера – 2-16-06.

Редактор Любомир ГАБРУСЬКИЙ, тел. 2-12-43.

Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи точки зору автора. Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен, географічних назв та інших відомостей несуть автори публікацій. Передрук матеріалів газети без письмової згоди редакції заборонено! Номер набрано і зверстано у комп'ютерному комплексі редакції газети. Віддруковано в друкарні ТзОВ «Буковинський видавничий дім», м. Чернівці, вул. Василя Лесина, 31.

Тел. (0372) 54-45-46.

Відповідальна за випуск Тетяна ЛЯКУШ

Візит

Пенсійники Тернопільщини підбили підсумки роботи за минулий рік

На Чортківщині відбулося виїзне засідання колегії Головного управління Пенсійного фонду України в Тернопільській області

Минулого тижня, 9 лютого, на базі управління Пенсійного фонду України в Чортківському районі відбулося виїзне засідання колегії Головного управління Пенсійного фонду України в Тернопільській області за участю Голови правління Пенсійного фонду України Олексія Зарудного, заступника голови облдержадміністрації Юрія Юрика, начальника Головного управління ПФУ в Тернопільській області Ігоря Москалика. Серед запрошених були: голова райдержадміністрації Михайло Сташків, голова районної ради Віктор Шепета. До обговорення актуальних питань діяльності Фонду долучились керівники органів влади області та районів, районних управлінь ПФУ, Заводської територіальної об'єднаної громади, представники Держпраці, обласної ради профспілок, федерації роботодавців тощо.

У ході засідання колегії вступне слово мав і голова Чортківської РДА М.Сташків, у якому зазначив, що сьогодні головне завдання кожного управління Пенсійного фонду України – це надання послуг населенню в рамках реалізації соціальної програми країни. Від кількості, рівня, якості, швидкості, своєчасності послуг, що отримують громадяни, звертаючись за вирішенням свого питання до органів пенсійного забезпечення, залежить результат виконання своєї мети та призначення всієї структури Пенсійного фонду в цілому. Таким чином, у 2016 році запроцювала громадська приймальня управління Пенсійного фонду

України в Чортківському районі, і запровадження такого напрямку роботи є ще одним кроком до поліпшення якості обслуговування населення та покращення інформаційно-роз'яснювальної роботи серед громадян Чортківщини, які звертаються за допомогою до соціальних установ.

Порядок денний передбачав розгляд питань про підсумки роботи органів ПФУ в області у 2016 році щодо виконання завдань з наповнення бюджету Фонду, стану пенсійного забезпечення (доповідач – начальник Головного управління Пенсійного фонду України в Тернопільській області – І.Москалик); про організацію роботи щодо легалізації заробітної плати та захисту прав застрахованих осіб у Теробовлянському районі (начальник управління Пенсійного фонду України в Теробовлянському районі Л.Сідляр); про організа-

цію роботи щодо легалізації заробітної плати та захисту прав застрахованих осіб у Тернопільській області (в. о. начальника управління Держпраці у Тернопільській області Н.Рус); про співпрацю з Байковецькою та Великогаївською об'єднаними територіальними громадами Тернопільського району (начальник Тернопільського управління Пенсійного фонду України в Тернопільській області Т.Глух); про співпрацю Заводської об'єднаної територіальної громади з управлінням Пенсійного фонду України в Чортківському районі (Заводський селищний голова Л.Павлінська).

Підсумовуючи роботу колегії, голова правління Пенсійного фонду України О.Зарудний акцентував увагу присутніх на основних пріоритетах діяльності органів ПФУ у 2017 році, зокрема – своєчасному призначенні, фінансуванні та виплаті пенсій; на впровадженні сучасних форм обслуговування громадян в об'єднаних територіальних громадах області, підвищенні прозорості діяльності Пенсійного фонду, організації роботи з легалізації «тіньової» зайнятості та доходів населення області тощо.

На засіданні розглянуто низку актуальних питань діяльності головного та підвідомчих управлінь ПФУ в області. За результатами обговорюваних питань прийняті відповідні рішення.

(За інф. веб-сайту Чортківської РДА)

Реформа в дії

Чортківський госпітальний округ: проект

Днями на громадське обговорення винесено проект розпорядження Кабінету Міністрів України «Про затвердження переліку та складу госпітальних округів Тернопільської області». Даний документ цікавий тим, що госпітальні округи стануть основою для майбутнього утворення повітів у процесі реалізації адміністративно-територіальної реформи. І якщо раніше мова велася про утво-

рення трьох госпітальних округів – Тернопільського, Кременецького та Чортківського, то в цьому проекті з'явився четвертий – Бережанський. Щодо Чортківського госпітального округу, то він охоплюватиме м. Чортків, Чортківський, Борщівський, Бучацький, Заліщицький, Гусятинський (крім Гримайлівської селищної територіальної громади, Вікнянської, Глібівської, Зеленівської,

Калагарівської, Красненської, Малобірківської, Малолуцької, Пізнанської, Раштовецької, Саджівецької, Товстенської сільських рад) і частково Теробовлянський (Великоговилівська сільська рада) райони. Однак цей варіант наразі не є остаточним. Пропозиції та зауваження до проекту протягом місяця розглядатиме Міністерство охорони здоров'я України.

На правах реклами

Відновлений Василем Липкою свинокомплекс став одним із найкращих

У селі Сухостав, що на Гусятинщині, за часів «совдепії» був один із найбільших свинокомплексів Тернопільської області. З початком реформування старої колгоспної системи цей моноліт поступово почав занепадати і врешті-решт розвалився повністю. З плином часу тваринницькі приміщення самознищувалися або їх самовільно та бездумно стали розтягати місцеві мешканці. Якби не підприємець з Копичинців Василь Липка, то сухоставський свинокомплекс однозначно спіткала б гірка участь його аналогічного «побратима», що у селі Джуринська Слобідка Чортківського району, де зараз, як мовиться, цеглини не знайти.

Орієнтовно вісім років тому на зазначеному свинокомплексі, після викупу майнових паїв у селян, пан Липка розпочав реставраційні та відновлювальні роботи. Найперше було встановлено якісну огорожу з декоративного лиття, потім перебудували крайню від асфальтівки стайню (її видно, якщо їхати по дорозі до Тернополя під світло-жовтим покриттям), дали вилагодили друге приміщення, третє...

Заступник голови господарства Мар'ян Солтис розповідає, що перші поросята тут з'явилися у 2009 році. Тоді голова ФГ «Масарівські Липки» Василь Липка придбав і завіз сюди свині французької селекції «Серволюкс-Генетик» і кнурів для спарювання м'ясної породи «П'етрен». Відтоді кількість вухастих збільшилося до 2500 голів з тенденцією до зростання.

Процес годівлі майже повністю автоматизовано. Годують свиней якісним зерном кукурудзи, пшениці та ячменю, вирощеним на орендованих землях у Гусятинському та Чортківському районах. Відповідно м'ясо з них виходить доволі смачним, соковитим та поживним.

Забій свиней здійснюється на ковбасному заводі ФГ «Масарівські Липки», що в Копичинцях. Тут, до речі, виготовляють більше 140 найменувань м'ясних виробів, які споживають жителі майже всієї України, а незабаром експортуватимуться за кордон. Працівники заводу докладають максимальних зусиль, щоби їхня продукція була найякіснішою та користувалася попитом у покупців.

З відновленням свинокомплексу виграли мешканці самого Сухоставу, позаяк люди отримали робочі місця та достойну заробітну плату. Крім того, Василь Липка взяв в оренду їхні земельні наділи та платить їм найбільшу орендну плату в регіоні. Дбайливий господар регулярно надає різні види допомоги для благоустрою села, що у теперішній період економічної скрути є важливим чинником.

Петро Доманський (на фото), оператор з догляду за свинями, каже, що роботою задоволений. Позитивно відгукується про пана Липку й більшість сухоставців. Воно й не дивно, адже коли намагаєшся робити для людей добро, відповідно отримаєш від них і слова вдячності.

Прес-служба ФГ «Масарівські Липки»

Підсумкова нарада

Стан закладів культури Чортківщини значно покращився

Минулого тижня, 8 лютого, у центральній районній бібліотеці відбулася підсумкова нарада працівників культури району за 2016 рік, участь у якій взяли голова районної ради В.Шепета і заступник голови райдержадміністрації І.Віват.

Роботу зібрання, що проходило у формі «круглого столу», відкрила начальник відділу культури, туризму, національностей та релігій РДА Г.Чайківська, окресливши загальний стан справ у культуральній галузі Чортківщини.

Так, мережа культури району складається з 88 закладів: 42 бібліотечних, 43 клубних і трьох шкіл естетичного виховання, що знаходяться у 59 приміщеннях. На вищезазначений відділ минулоріч було закладено у районному бюджеті 5,4 млн. грн. Доповідач зазначила, що за минулий рік матеріально-технічний стан клубних закладів культури значно покращився. За рахунок субвенцій з держбюджету в рамках фінансування фонду регіонального розвитку, з місцевого бюджету та спонсорських коштів загалом освоєно 4,6 млн. грн. Серед найбільш об'ємних і вартісних робіт – перекрито Улашківський будинок культури і народний музей історії с. Ягільниця, проведено капремонт клубу с. Капустинці тощо. Крім цього, проведено поточні ремонти, встановлено енергозберігаючі вікна, двері придбано матеріали, апаратуру для ряду клубних закладів та бібліотек-філіалів ЦБС. Виступ очільниці галузі культури викликав жваве обговорення серед учасників наради. Попри те голова райради В.Шепета дещо розвіяв певний оптимізм, зазначивши, що у вільному залишку коштів, який буде перерозподілятися на найближчій сесії, всього 1,4 млн. грн. Лише на зарплату бюджетникам до кінця року бракує більше 20 млн. грн. Щодо капітальних видатків, можливе лише співфінансування з райбюджету. Потрібно вишукувати кошти, оптимізувати бібліотечні заклади, як варіант – об'єднувати їх зі шкільними бібліотеками. У багатьох селах люди скаржаться на роботу клубних закладів, що нерідко закриті в робочий час. Реалії такі: люди сьогодні не лише не ходять у бібліотеку, а й не читають літературу взагалі – доповнив свого колегу заступник голови РДА І.Віват.

Про роботу центральної бібліотечної системи району за минулий рік більш детально у своєму виступі зупинилася її директор О.Колівошко, відмітивши активну роботу бібліотек-філіалів у селах Звинчяк, Шульганівка, Залісся, Угринь. Як приклад, навела філіал у с. Скородинці, де бібліотекар не чекає, поки читач прийде до неї, а сама розносить книги по селу, що має певний ефект. Погоджується директор і на доцільності закриття неперспективних бібліотек-філіалів, але при цьому, щоб не втратити те, що набуто роками.

Хвилювала учасників наради перспектива галузі культури в умовах децентралізації. Зокрема про це наголошували голова ради директорів ПСМНЗ району М.Шеремет і директор РКБК ім. К.Рубчакової Й.Овод. Про розвиток туризму в районі говорила головний спеціаліст відділу культури, туризму, національностей та релігій РДА М.Мельник. Чортківський район – чи не єдиний в області, де досі не створено туристичного центру. Чортківщина має значний туристичний потенціал – близько 200 об'єктів культурної спадщини, однак сьогодні фактично ми тільки пропагуємо туризм через інтернет-мережу, а не розвиваємо його. І тут ще роботи непочатий край.

Підбиваючи підсумки наради, Г.Чайківська відмітила ефективність даного зібрання, де було почуто всі основні проблеми, що сьогодні хвилюють галузь. Надалі їх вирішення залежить від наявності коштів і ефективної роботи самих культпрацівників.

Любомир ГАБРУСЬКИЙ

Актуально

Проблема чи завчасне хвилювання?..

Відповідно до ст. 12 (п. 14) Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» учасникам бойових дій надаються, серед інших, такі пільги: першочергове (!) відведення земельних ділянок для індивідуального житлового будівництва, садівництва і городництва.

Питання щодо виділення-невиділення земельних ділянок учасникам бойових дій (нашим крайнаєм) порушувалося неодноразово на шпальтах районки. Домогтися виділення паю, як виявляється, здебільшого є проблематично. При цьому, чим дорожча земля згідно з географічним розташуванням регіону, тим складніше отримати її в користування. До того ж – «вільна» ділянка може виявитися непридатною для будівництва чи ведення домашнього господарства (про це свідчать чисельні звернення військових).

Й ось знову назріло питання щодо отримання земельної ділянки, та все почергово. Кілька днів тому до редакції нашої газети завітав чоловік. У ході розмови дізнався: мешканець с. Васильків Василь Богоносюк; він є учасником бойових дій на сході України. «Учасник» – це ще злегка сказано. Адже вояку довелося добряче, як-

то кажуть, нанюхатися пороху (про це наш візаві обмежився лише кількома словами), відчутти на собі шквал ворожих обстрілів й пережити загибель побратимів...

А нагодився до нас п. Василь із проханням допомоги щодо вирішення питання отримання ним земельної ділянки.

«Ще з листопада минулого року, – мовляв, – «оббиваю» пороги відповідних інстанцій, щоби виділили належний шмат землі для ведення сільськогосподарської діяльності, та все намарно. Дізнався в «земельному». Там сказали, що в межах території нашої сільської ради «вільної» землі немає, та є «резервна» – у Босирах; хоч тамтешній сільський голова цю інформацію заперечив».

Ну що ж, щоби дізнатися про перебіг даної ситуації та довідатися про стан справ щодо «вільних» гектарів землі в межах нашого району, ми (кореспонденти) попря-

мували до начальника відділу Держгеокадастру в Чортківському районі Любомира ХОМ'ЯКА.

Перш за все, слід зауважити, на робочому столі керівника ми вледіли папку з відповідними документами на ім'я Василя Богоносюка. Отже, як з'ясувалося згодом, питання, що стало спонуюкою нашого візиту до даної установи, – на порядку денному для невідкладного вирішення.

Відак інформація: «Направду, в селах Кривенькому та Василькові «вільних» земельних ділянок немає. Щодо Босирівських володінь, то, провівши інвентаризацію, виявили: на сьогодні є ще більше десятка гектарів землі, що колись була в обробітку. Проте при паюванні ці земельні ділянки, скажімо, викинуті (в переносному значенні) та переведені в загальне користування, тобто – призначені для розширення фермерських господарств (під пасовища). Такі ділянки не надаються у власність, лише – в оренду. До слова, більша частина, так би мовити, резервної землі вказаного села – заросла лісом, а отже – непридатна для сільськогосподарської роботи. А втім, у свою чергу на адресу сільських рад ми надсилаємо запити-прохання щодо

переведення таких угідь в так звані землі запасу, щоби при потребі розподілити їх для передачі у власність, безпосередньо – учасникам АТО. Проте дати згоду на переведення та розподілення чи не дати згоди – право залишається за власне сільською радою, громадою, і аж ніяк не за одноосібним рішенням сільського голови. Є випадки, що сільські ради приймають рішення відмовити в наданні земельних ділянок мешканцям інших сіл району (і це їхнє цілковите право). І знову ж таки, придатна для господарювання «резервна» земля на часі орендована, що, до речі, доволі вигідно для сільських рад (бо є надходження коштів до бюджету). Запевняю, ми працюємо над вирішенням даного питання; потрібно лише трішки часу. Ця проблема, повірте, не відкладеться, як-то кажуть, в довгий ящик. Розглянувши всі можливі варіанти, обов'язково віднайдемо і надамо земельну ділянку п. Богоносюку».

Отож, проблема поки що не назріла, причин для завчасного хвилювання немає?.. Сподіваємося, окрім часу, інших перепон у вирішенні даного питання не буде.

Ситуацію вивчала Тетяна ЛЯКУШ

Мітинг-протест

Факти проти аргументів,
або «Крик душі народу»

Наприкінці минулого тижня, а саме – 10 лютого, у завчасі до початку сесії зібрання чергової сесії Чортківської міської ради перед «білим домом» «мерії» зібрався активісти громадськості міста, воїни-«афганці», учасники бойових дій на сході України, до них приєдналися й окремі депутати міської ради фракцій «Свобода» та «Батьківщина», щоби висловити протест щодо забудови території колишнього «військового» стадіону, що по вул. Князя Володимира Великого (мікрорайон Кадуб).

Мітинуючі розгорнули плакати з написами: «Гроші вкладайте в місто, а не в іномарки», «Шматко, не перетворюйся у Вербіцького» та інші.

Щоправда, як мовляли активісти, сподівалися на більш масову підтримку; закрадається прикра думка, що містяни вдовольняються тим, що мають, і байдужують до того, що відбуватиметься з містом в подальшому. Адже мова йде про доволі велику територію, яку можна було б облаштувати як зелену зону відпочинку (!), та міська влада збирається певну частину виділити компанії «Родина» під будівництво торговельного центру (супермаркету), відкритої автостоянки та рекреаційної зони для жителів міста.

Від активістів слово тримали Оксана Гербут, Михайло Вонсович, Роман Коцюбович й інші.

У сув'язі мовилося: «Упродовж десяти років думкою громади міська влада або маніпулювала, або ж прикривала свої афери. Та все таємне рано чи пізно завжди стає явним. Інтереси інвесторів повсякчас виливаються у швидкий зарібок надвеликих коштів, без сумніву, і в даній ситуації теж. За каденції міського голови Вербіцького питання про забудову території колишнього «військового» стадіону неодноразово піднімалося. Й саме за ініціативи громади його було винесено на громадські слухання, де й прийняли рішення: не забудувати вказану територію, не дерібанили землю міської громади. А тепер, дізнаємося, що все повертається в бік бажання влади, супротивної до волі громади. Тому містяни (більшість) вимагають скликання

громадських слухань. Акцентуємо, громадські слухання повинні бути скликані згідно з, так би мовити, прописаною буквою закону, а не так, як це полюбляв робити п. Вербіцький – тишком-нишком, без вселюдного розголосу, лише «міський бомонд» – прибічники владаря приймали рішення».

Окрім цього питання претензійність вилася й на ряд інших проблемностей. До прикладу, спорудження міні ГЕС на р. Серет побіля с. Біла, дитячих майданчиків у різних мікрорайонах міста...

Вислухавши мітингувальників, міський голова Володимир Шматко виніс на загал певні роз'яснення та інформацію: «Проект на будівництво торговельного центру та довколишньої інфраструктури розробили, аби люди побачили пропозицію влади й висловили свою думку. Запевняю, конфігурацію детального плану

територія – близько гектара), збудувати двоповерховий торгово-розважальний комплекс (тобто – комерційний об'єкт). А на решті території за пропозицією забудовників – дитячий майданчик, сквер із фонтаном, прогулянковий зона і невелике кафе для дітей. Щодо міні ГЕС, яка теоретично має бути збудована по вул. Білецькій, то згідно з рішенням сесії затверджено: перш за все документальне отримання комплексного екологічного висновку. Якщо він свідчатиме про негативність наслідків, то питання про спорудження ГЕС, так би мовити, кане в Лету...».

Разом із тим п. Шматко зауважив, що кожна сесія міськради проходить у відкритій формі, в режимі «on-line», і всі бажаючі мають змогу так чи інакше бути присутніми на зібранні.

Словесний шквал емоційності, спричинений закинутими міським головою докорами (щодо «заколоту» проти міської влади) в бік окремих депутатів, за лічені хвилини вщух, і всі поспішили до сесійної зали. Щоправда, головуючий ані в передмові, ані в заключній частині сесійного засідання й словом не обмовився про протестну акцію.

А втім, дочекаємося громадських слухань...

Згідно з розпорядженням Чортківського міського голови за № 27-од від 9 лютого 2017 р. «Про організацію проведення громадських слухань» 19 лютого цього року о 15-й год. у приміщенні міської ради (що знаходиться за адресою: м. Чортків, вул. Шевченка,

має затвердити громадські слухання. Саме на підставі рішень громади й виноситиметься питання на сесію. Ніякого дерібану землі немає, вважаю, звинувачення – безпідставні. Тернопільський інвестор зможе, взявши в оренду 33 сотих земельної ділянки (загалом

21), у залі засідань (II поверх) відбудуться громадські слухання. З переліком питань порядку денного можна ознайомитися на сайті міськради.

Тетяна ЛЯКУШ
Фото Любомира ГАБРУСЬКОГО та з інтернет-ресурсів

Благодійництво

Підтримка – це важливо!

З благословення Високопреосвященнішого Нестора, архієпископа Тернопільського, Кременецького і Бучацького, парафіяни церков Чортківського деканату Тернопільської єпархії УПЦ КП зібрали продукти і теплий одяг жителям Авдіївки Донецької області, які постраждали від обстрілів з важких озброєнь російсько-окупаційними військами.

З відчуттям болю ми, як християни, сприйняли повідомлення про страшні події в Авдіївці. Милосердям відкликнулися наші серця, бо хто чинить справи милосердя, отримує благодать. Господь говорить: «Давайте і дасться вам». Отже, роблячи справи милосердя, ми виконуємо Волю Божу, даємо щось від себе іншим, а Господь у свою чергу обіцяє дати нам те, чого ми потребуємо.

Ця наша маленька допомога нехай

хоч трошки полегшить біль жителів Авдіївки і підбадьорить їх духом, що за них пам'ятають і співчують в біді.

Надіємося на Божу милість до нас і що наші воїни-захисники не дадуть ворогу поступу по українській землі. Бог – не в силі, а – в правді. Правда за нами, значить за нами Бог і перемога. Дякую всім. Слава нашим воїнам!

о. Богдан ВЕРХОМІЙ

Пам'ять

Ми будемо продовжувати їх шукати

7-8 лютого ц. р. на полі між Чортковом і Старою Ягільницею проводились пошукові роботи з виявлення місця захоронення 52-х українських самостійників-політв'язнів, розстріляних німцями 27 листопада 1942 року. Ідеологія пошуку була базована на тому, що, за свідченням очевидців, яму закидали «відламками бомб, а зверху поклали величезні шини» (на мою думку, це могли бути металеві балки, а може, куски рельсів). Це все могли взяти з підірваних складів порохівні. Тому ці молоді одержимі хлопці (серед них – навіть лікар) були «озброєні» приладами, що «брали» завглибшки 4 і більше метрів. Наступного дня, 8 лютого, приїхав чоловік із Коломиї зі ще більш потужним приладом. Але результату не було, хоча хлопці працювали допоки не стемніло.

Особисто я з певною недовірою ставлюся до «250 метрів». З написаного свідчення виходило, що ті, хто копав яму, розповідали про 250 м від гостинця. Інші зазначали – 50 м від місця розстрілу; теж десь можна брати до уваги цю цифру. Однак я весь час стверджував, що могила мала би бути від порохівні.

Але давайте проаналізуємо. У попередньому номері «Голосу народу» мною було сказано, що «українське підпілля мало свою агентуру в німецьких таборах і уважно стежило за всім, що там відбувалося. Як тільки стало відомо про розстріл, починалися розшуки свіжої могили і вона була знайдена» (публікація «А свідчення виразно переконують», «ГН» за № 6 від 10.02.2017 р.). А для чого її було знаходити? Та напевно задля того, щоби, коли настане самостійна Україна, зробити перепоховання за християнським звичаєм. Тому все робилося для того (умовно описувалося місце поховання тощо), щоби потім можна було знайти.

У ніч з 8-го на 9-те лютого я довго не спав: все думаю, думаю... І прийшов до такого висновку. А чому не вказаний розмір від порохівні до могили? Бо склади можуть бути з часом зруйновані. Так і сталося. Кажуть, що їх розбирали після підриву й матеріали відвозили на відбудову Тернополя.

Хіба може хтось заперечити той факт, що віддаль міряли від гостинця до засипаної могили на другий чи третій день у спокійній обстановці?.. Тоді ця віддаль – «250 метрів» – справді дійсна. А яма пропоную вказаний метод пошуку (на малюнку).

Шукати – це ще не знайти. Але це дуже мало, ніж те, що зробили за 2 дні ці «працьовиті» хлопці.

У книзі Миколи Лебедя («Сучасність». 1987 р. Репринтне видання – Дрогобич. «Відродження». 1993 – с. 208) знаходиться фотографія могили 52-х розстріляних українських патріотів.

Микола Лебідь (1909 – 1998) – чільний діяч ОУН, засновник Служби безпеки ОУН, секретар закордонних справ Української Головної Ради (УГВР), головний редактор дослідницько-видавничого бюро «Пролог». З найближчою родиною і кількома друзями, які вийшли живими з німецьких концентраційних таборів, опиняється у Римі. Живе на нелегальному становищі, Москва і там слідувала.

Найбільшим скарбом, що його врятував автор, був архів з цінними документами підпільної боротьби українського народу за роки Другої світової війни. Після довготривалих пошуків зі США в Україну в 2007 р. нарешті було повернуто збірку Миколи Лебедя. До неї входять невідомі дотепер матеріали, що проливають світло на нові факти з історії українського визвольного руху 1940-50-х рр. Загалом він налічує 1469 машинописних і рукописних документів й охоплює 10664 аркуші. Зараз ми з депутатом міськради п. Юрієм Кривим спробуємо його опрацювати. А раптом!..

Юхим МАКОТЕРСЬКИЙ,
член Національної спілки краєзнавців України

Чортківщина в соцмережах

Ще й смак чортківського молока

«В Українському Домі, в самому центрі України, відбулася презентація культурно-мистецького та туристичного потенціалу Тернопільщини» – про це словесно та соковитими фотоматеріалами повідомляє Інтернет-ресурс газети «Наш день». Поміж десяти добре знаних в краї своєю продукцією підприємств, котрі представили на дегустації досягнення харчової та переробної промисловості області, – таких, як «Микулинецький Бровар», ПрАТ «Опілля», Тернопільський м'ясокомбінат, названо й ПП «Чортків молоко».

Соціологія на чортківському тлі

«Місто у нас багате. Всі радіють, що долар росте» – публікацію під таким заголовком, запозичену з Інтернет-сайту Gazeta.ua, днями розтиражували кілька тернопільських web-сайтів, зокрема новинний портал «За Збручем», агенція новин galas тощо. У пропонуваному – соціологічна паралель запитів та можливостей нинішнього українця в проекції власне чортківчан. Журналістка київської «Газети по-українськи» – авторка публікації, котра, до слова, читається легко і навіть захоплююче, провадить бесіду з Чортківським міським головою Володимиром Шматьком, низкою підприємців Чорткова, намагаючись врівноважити на шалках терезів сучасна блиск та убогість матеріальних й виховних начал, зазирнути в задзеркалля істинних та уявних цінностей.

Коли серця злучені вірою

Як голосить веб-сайт Бучацької єпархії УГКЦ, 4-5 лютого 2017 р. Б. у Зарваниці відбувалися дводенні реклекції (дні духовної віднови) для молоді катедрального собору Верховних Ап. Петра і Павла, особливі тим, що їх організувала й провадила іспанська молодь на чолі з о. Себастьяном. Їм допомагали священники єпархії оо. Андрій Лемчук, Роман Гарасимів та о. Мар'ян Лемчук. Зазначено, що така зустріч відбувається вже вчетверте: спочатку в Чорткові, потім в Язлівці, у Львові й ось тепер – в Зарваниці. За цей час іспанці стали справжніми друзями і бажаними гостями молоді чортківської парафії. А минулого року вони разом проводили час на Світових Днях Молоді в Кракові.

Пахучі «Спеції» у волинському варіанті

У зимові дні користувачам Волинської обласної бібліотеки для дітей по-особливому посмакували вірші гості книгозбірні, чортківчанки за народженням Юлії Фінковської з її збірки «Спеції» – про це йдеться на сторінці бібліотеки в мережі Facebook. «Ця дівчина, яка є членом Національної спілки письменників України, зачарувала всіх присутніх своєю широкою розповіддю про творчість, роботу в журналістиці, навчання на двох факультетах в СНУ, домашнього улюбленця – африканського равлика Іштвана та цвітіння сакури в Ужгороді», – йдеться в публікації. І про те, як читачі просто засипали поетесу запитаннями, на котрі Юлія відповідала весело та нестандартно. А за найцікавіші дехто з присутніх навіть отримав від гості маленькі дарунки.

І виховний момент – не зайвий

Вчись бути людиною

Добре знамо, що мережа ВКонтакте – одна з найулюбленіших серед молоді. Відвертий нічний чат пропонує й група «Підслухано у Чорткові», учасниками котрої наразі є аж 22600 осіб. І ось – одна з недавніх публікацій: світлина начебто й банального змісту. Одначе її жваво схвалили, «лайкнувши» 263 юнаків і юнок. Направду, «лайк»!

Промовисті ангели із Заводського

Як повідомляла агенція новин в Івано-Франківську Galka.if.ua, ще першої декади лютого у фортечній галереї «Бастіон» презентувалися роботи для четвертого за рахунком конкурсу «Для Бога я створюю найкраще». Цьогоріч свої картини надіслали більше тисячі учасників з України та ще чотирьох країн світу: Болгарії, Хорватії, Польщі, Румунії. Традиційно участь в цьому конкурсі взяли й вихованці Заводської школи мистецтв. А вже за декілька днів, буквально тиждень тому, викладач школи Тетяна Витягловська поділилась на своїй сторінці в мережі Facebook ось такою вітхою: «Ураааа!!! Вітаю своїх юних художників з П місцем! Подяка організаторам за добру і потрібну справу!». Виявляється, в підготовлюваному каталозі йтиметься, що відзнаки другого ступеня дісталася робота «Ангели» зі смт Заводське на Тернопільщині.

Прочитувала Анна БЛАЖЕНКО

Славетні постаті

Щире слово про земляка

Богдан Лепкий. Ким він був? Творець глибокої лірики, видавець і коментатор творів наших літературних класиків, письменник, перекладач, популяризатор української культури в польському, чеському та німецькому світах.

Ще в 2001 р. я видала книжечку «Життєвий і творчий шлях Богдана Лепкого», спираючись на дослідження, що провела в науковій бібліотеці Краківського Ягеллонського університету. Прикро, про славетного українського письменника пишуть всі, кому не лінє, не знаючи з його біографії елементарного – дати й місця народження.

Богдан Нестор Лепкий народився 4 листопада 1872 р. у с. Кривеньке Копичинського повіту (нині – Чортківський район Тернопільської області). Хрестили малого Богдана 9 листопада 1872 р. в Крегульській церкві, де він і записаний до метрикальних книг. Село Крегульці сьогодні відноситься до Густинського району; саме там дід Богдана Михайло Глібовицький був священником; хрестив малого о. Михайл Дасевич з Товстенського, а на хрестинах були священнослужителі з Трибуховець. Так як приходуства в той час не було, то родина Лепких поселилася у будинку, власником якого був польський емігрант. У книжці «Під ялинку» Лепкий згадує: «... В пошуках ялинки аж до своєї колоски забіг, на Поділля, до Кривенького, до хати емігранта Яроцького, що з Сибіру з якоюсь чухонкою (фінкою) втік. Тая хата й донині стоїть. Але ні Яроцького, ані його чухонки вже давно нема між живими. Бавилася зі мною. Казала, що великим паном буду. Не вгадала...».

Жителі Крегульць проявили більшу активність і при своїй місці народження письменника своєму селу. Ні, це не активність, адже це не змагання з бігу на короткій дистанції (хто швидше)... І не жителі села тут винні. Тодішня сільська влада добре, як-то кажуть, нагріла собі руки на коштах, що були виділені на встановлення пам'ятника Богданові Лепкому, натомість спорудивши лише погруддя славетному земляку.

Богдан Лепкий вважався буржуазно-націоналістичним письменником. Тому довгі роки його твори замовчувалися. Його чудові книжки оповідань «3 села» (1898), «Щаслива година» (1901), «По дорозі життя» (1905), збірки віршів «Стрічки» (1901), «Листки падають» (1902), «На чужині» (1904), «3 глибини душі» (1905) ми мали змогу прочитати вже тоді, коли Україна стала незалежною.

При написанні книжки, окрім використаних мною літературних джерел, я взяла до уваги записи та розповіді уродженців села Кривенького – Василя Недостойного, Миколи Фуга, Степана та Степанії Капустяників, Романа Ковальчука, Надії Мотики. Стверджує місце народження письменника в Кривенькому й професор Канадського інституту українських студій в Едмонтоні Андрій

Горняткевич – уродженець с. Кривеньке, син художника Дем'яна Горняткевича, – котрий приїжджав у Кривеньке до своєї майбутньої дружини Дарії (вони разом навчалися в Краківському Ягеллонському університеті). Андрій вислав мені малюнки свого батька, в тому числі – малюнок хати Яроцького. Вони й послугували мені ілюстраціями до книжки.

Коли Богданові виповнився рік, його батько Сильвестр зайняв місце свого тестя на парафії у Крегульцях. Там майбутній письменник проживав до шестирічного віку. Пізніше мешкали Лепкі в селах Поручин і Жуків Бережанського району. Навчався Богдан у Бережанській гімназії. Будучи гімназистом, приїхав хлопець відвідати Крегульці. Побачивши, що на тому місці, де колись були їхній сад і пасіка, прокладена залізниця, а від саду й сліду не залишилося, Богдан заплакав. Власне цей факт і заперече брехливе твердження професора Ф. Погребенника («Богдан Лепкий». Київ, 1993 р.) про те (як пише), що мама Богдана Домна їхала з гостей з Глинкуватого й, не доїхавши додому в Крегульці, народила синочка на хуторі Кривеньке (перед Крегульцями). Та тоді там ні колії не було, ні хутора! Ні хутора, ні села з назвою Кривеньке немає в Україні (!) окрім того, що в теперішньому Чортківському районі.

Богдан закінчив Львівський університет, вчився у Відні в Академії мистецтв; викладав у Бережанській гімназії українську та німецьку мови.

У 1899 році з молодією дружиною Олесею переїхав у Краків. В Ягеллонському університеті викладав українську мову і літературу. Під час війни пробрався до Угорщини, а потім – до Відня. Деякий час жив у Німеччині. В 1917 р. він навідався у рідні краї. У 1925 р. повернувся до Кракова, де став професором Ягеллонського університету – впродовж 40 років Богдан Лепкий займав цю посаду. Тужив Лепкий за Україною, літньої пори завжди приїжджав на Батьківщину відпочивати й лікуватися. В 1933 р. сільська громада с. Черче (що недалеко Рогатина) спорудила для Богдана будинок «Богданівна».

Після окупації Польщі Німеччиною Богдан Лепкий втратив посаду в університеті, а 21 липня 1941 року славетний український письменник помер у Кракові від розриву серця. Похований на Раковицькому кладовищі в чужому гробівці. В чужій хаті народився і в чужій спочиває...

Марія ПОЖАРНЮК,
позаштатний кореспондент «Голосу народу»,
с. Кривеньке

Армія

У бойовому строю курсанти

Минуло більше десяти років з часу, коли я добрався пішки з Чорткова до Переходів, бо звідтіля родом випускник Горішньовигнанської ЗОШ I – III ступенів Михайло Гнатусько. Після випускного вечора юнак прийняв рішення вступити до Харківського університету Повітряних сил ЗСУ ім. маршала Івана Кожедуба. П'ять років навчання, і вже у липні 2006 р. хлопець став офіцером Української Армії. Тепер капітан продовжує військову службу у військах Західного оперативного командування.

Уродженець Горішньої Вигнанки **Михайло МАРФІАН** (на знімку) військову службу за контрактом розпочав у Чортківському гарнізоні. І добре зробив, збільшивши кількість «контрактників»-вихідців з села. А тепер він – першокурсник Академії сухопутних військ ім. гетьмана Петра Сагайдачного у Львові і, безперечно, збільшить кількість офіцерів – колишніх випускників Горішньовигнанської ЗОШ. Гідно вчинив хлопець, спланувавши завчасно в своєму житті такий порядок!

6 лютого ц. р. я відвідав сім'ю, з якої вийшов у самостійне життя цей курсант. Дідусь і бабуся, а також тітка Наталка в розмові зі мною вияснили багато питань, які їх цікавили. Я не почув жодної думки, котра б заперечувала прийняте рішення онуком і племінником Михайлом стати офіцером Збройних сил України. Це рідкісне явище у сім'ї, коли юнаки добровільно йдуть в армію. А хто ж, як не вони, у свій час стануть на захист України?!

Приклад офіцера Михайла Гнатуська і курсанта Михайла Марфіана і інших військовослужбовців – випускників Горішньовигнанської школи має орієнтувати молодь на гідну військову службу, бо вона потрібна тепер, коли три роки Росія воює проти України, грубо порушивши її східні кордони, сплюндрувавши територію Донецької та Луганської областей. Агресивність в її ворожості до всього українського, цілеспрямована пропаганда проти утвердження конституційного порядку в державі Україна, неприборкана відкрита агресія проти цілісності і недоторканості нашої Вітчизни триває котрий рік...

Добре слово варто сказати про офіцерів-вихідців з Чортківщини, котрі в цю лютеву пору укріплюють бойову готовність армії, її боєздатність, вірність військовій присязі: Миколу Горбаня, Андрія Мальваного, Андрія Очеретного, Миколу Дмитрика, Михайла Гаджалу, Андрія Куника, Сергія Пономаренка, Максима Федоріва, Валерія Фоміна, Максима Голика, Вадима Підручного, Володимира Міцу, Володимира Касюка, Василя Старика, Олега Бринчинського, Андрія Шевціва, Олега Кульбу. Наше суспільство дихає подіями війни на сході і переконливо вірить у стійкість Збройних сил України.

Степан ОСАДЦА,
полковник запасу, уповноважений Чортківського
об'єднаного міського військового комісаріату

Дата

Помилка ціною в тисячі життів

За традицією 15 лютого на свято Стрітєння Господнього у Чорткові біля пам'ятника загиблим воїнам-«афганцям» відбувся мітинг-реквієм, присвячений 28-й річниці виведення військ з Афганістану.

Вже минуло 28 років з моменту, коли командуючий 40-ю армією обмеженого контингенту радянських військ в Афганістані генерал-лейтенант Борис Громов перетнув міст через річку Амудар'ю та на весь світ заявив: «За мною не залишилося жодного радянського солдата». Хоча за його спиною, на території Афганістану, на той час залишалось кілька тисяч радянських прикордонників і бійців спецназу, які «застрягли» там ще майже на два місяці...

Спецоперація СРСР в Афганістані стала піком «холодної війни» між двома супердержавами того часу: Союзом та Штатами. Війна, зовсім непотрібна радянському населенню, була неабияк необхідна політичній верхівці. В першу чергу, для наглядної демонстрації власної економічної, політичної та військової потужності й амбіцій. І хоч з часом цю війну керівництво СРСР визнало політичною помилкою, це не поверне життя – загиблим, а здоров'я – пораненим.

Без жертв війни не буває. Підтвердженням цього постулату є страшні дані: у не нашій (!) війні взяли участь близько 160 тисяч українських військових, майже дві тисячі – вихідці з Тернопільщини. 256 воїнів-інтернаціоналістів із Чортківщини служили у далекій гірській країні, двоє з них – Ярослав Пліщук (уродженець с. Біла) та Олександр Дмитрієв (проживав у с. Свидова) – не повернулись додому живими...

Мітинг-реквієм розпочався з панакхиди за полеглими учасниками бойових дій на територіях інших держав, що відслужили всечесні отці.

– Пам'ятаю, навіть в останні дні тієї кровопролитної війни, коли радянські війська виходили з Афганістану, загинуло багато наших хлопців. Це було дуже боляче, – звернувся до присутніх Пресвященний Владика Дмитро Григорак. – Це була не наша війна. Її вела імперія, якій було все мало й мало, їй і досі мало. Тому зараз українці знову взяли до рук зброю, аби боронити свою незалежність. Ми вміємо воювати і зараз це бачить увесь світ! Та нас болять рани, котрі нам завдала ця війна і війна в далекому Афганістані, тому що ми любимо і пам'ятаємо тих, хто передчасно пішов з цього світу.

Цю тему продовжив і Чортківський міський голова Володимир Шматько:

– Армія завжди була інструментом впливу. І зараз «московська імперія» продовжує використовувати

армію як інструмент впливу в світі. Те саме було і в Афганістані. На жаль, українці часто ставали заручниками таких ситуацій, і нам не раз доводилось відправляти «цвіт нації» виконувати так званий інтернаціональний обов'язок. Але ви, шановні ветерани, показали всьому світові, що Господь наділив вас силою і мудрістю служити правді. А правда була одна – військова присяга. Скільки років минуло з того часу, та «афганці» досі є прикладом для наслідування, адже саме вони одними з перших вийшли на Майдан, а згодом – відправились на Схід боронити Батьківщину.

Також Володимир Петрович з нагоди дня вшанування учасників бойових дій на території інших держав нагородив відзнакою міського голови «За честь і відвагу» Михайла Чорнія, ветерана афганської війни, викладача Чортківського ВПУ.

До ветеранів афганської війни також звернулися зі щирими словами побажань, зиченнями доброго здоров'я і довгих років життя, віддаючи шану та повагу їхній мужності й героїзму, заступник голови райдержадміністрації Іван Віват; виконавч об'язків військового комісара майор Руслан Садигов; директор Чортківського державного медичного коледжу, депутат Тернопільської обласної ради Любомир Білик; голова районної спілки воїнів-«афганців» Михайло Заблоцький. У покладанні квітів до пам'ятника воїнам-«афганцям» також взяв участь і заступник голови райради Петро Пущкар.

Пам'ятаймо про загиблих синів і доньок України, пишаймося їхньою мужністю та непохитністю, адже лише той народ, котрий знає свою історію, може побудувати щасливе і мирне майбутнє!

Тарас ЗАЯЦЬ,
студент ТНПУ ім. В.Гнатюка,
спеціальність «Журналістика»

Заводська громада вшанувала воїнів-«афганців»

Двадцять вісім років тому, 15 лютого 1989 року, закінчилася одна з найбільш трагічних і довготривалих воєн ХХ століття – Афганська війна. Вона тривала з 25 грудня 1979 року до 15 лютого 1989 року – 3340 днів (9 років, 1 місяць та 19 днів).

Коли в Україну прийшла біда, ветерани-«афганці» одними з перших підтримали ідеали Майдану, вони проявили й проявляють сьогодні мужність і героїзм на Донбасі, де вже загинуло більш як 70 воїнів, котрі пройшли пекло Афгану. Серед загиблих і перший заступник голови Української Спілки ветеранів Афганістану, Герой України легендарний Олег Міхнюк.

Серед учасників Афганської війни тоді були й молоді хлопці із Заводської громади. Для їхнього вшанування в приміщенні Заводської школи естетичного виховання – центру народної творчості за підтримки Заводського селищного голови Людмили Павлінської відбувся урочистий захід, під час якого Людмила Романівна щиро вшанувала добрими сло-

вами всіх ветеранів, які були присутні разом із головою районної Спілки ветеранів Афганістану Михайлом Заблоцьким, а всім «афганцям» – жителям громади – голова вручила матеріальну допомогу. Від викладачів та вихованців школи в подарунок для ветеранів були виконані гарні музичні номери.

Незважаючи на поважний вік, через чверть століття після закінчення бойових дій «афганці» зберегли в своїх серцях віру в справжнє військо братство, вони готові підставити своє плече під тягар сьогоднішніх проблем, а їхні нестаріючі душі горять бажанням змінити нашу Україну на краще.

Іван СТЕЧИШИН,
начальник гуманітарного відділу
Заводської селищної ради

Погляд зблизка

Одна ніч на «швидкій»...

(Закінчення. Початок у № 6 (8607) від 10 лютого 2017 р.)

Небезпеки і труднощі, коли кожна секунда дорога

Кілька хвилин (5-10 максимум) перепочинку, коли майже всі бригади, так би мовити, укупі; встигаємо перекинутися кількома реченнями. Розповідають про неймовірні, як на мене (бо для них – працівників «швидкої» – це звичність), випадки своєї роботи. Подекуди – про ситуації, що викликають усмішку, та здебільшого, розумієш, що при будь-яких обставинах медикам слід неодмінно зберігати спокій і врівноваженість.

За зміну «швидка» приймає від 30 до 50 (а то й більше) викликів: гастрити, коліти, прояви гіпертонії та інше; а коли примхи погоди виливаються в ожеледицю, то найбільше – нещасних випадків (травми різного виду).

Щоденна робота «швидкої» пов'язана з небезпеками й труднощами. На жаль, не всі це розуміють, або й не хочуть розуміти. За нормативами «швидка» повинна встигнути на виклик не пізніше ніж за 10 хвилин у межах міста, за 20-30 – у межах району. Трапляється й таке: проявляючи зверхність і нерозуміння, рідні чи близькі хворого зустрічають медиків із годинником у руках: «Ви спізнилися, – кидають докір, – на 2 хвилини...». А потім ще й вказують, що і як робити... Абсурд! Звичайно ж, час очікування здається вічністю, і в порятунку людського життя кожна секунда дорога. Проте слід зважати – не все підвладне «швидкій»: ожеледь чи снігові замети; не в належному стані дороги й освітлення вулиць; не в порядку виставлені зламбауми; в часі виклику не вказано точного місця знаходження потерпілого; а ще – водії автотранспорту часто-густо, не реагуючи на сирену «швидкої», не вивільняють їй шлях, що й спричиняє затримання в часі...

Небезпека чатує на медиків «швидкої» чи не на кожному кроці, бо ж невідомо, що там – на виклику. Є ризик заразитися інфекційними хворобами, інфікованою кров'ю чи виділеннями організму (звичайно ж для захисту є спеціальний медичний реманент, та все ж...). Працівникам «швидкої» доводиться мати справу також з родичами, друзями хворих, ба навіть з незнайомцями, реакція яких у складних ситуаціях може бути непередбачуваною та неадекватною. Робота з емоційно нерівноваженими пацієнтами або з тими, хто перебуває під дією наркотиків чи алкоголю, також вимагає тактовності й виваженості. На жаль, працівники «швидкої» нічим не застраховані в небезпечних для них ситуаціях. «Траплялися випадки, – розповідають, – що, озброївшись будь-яким важким предметом, ба навіть – ножем (реальний приклад), пацієнти чи їхні співмешканці (в стані психічного збудження чи сп'яніння) чинили напад на медиків. А дворові собаки скільки разів нападали...». Тож стараються працювати, як-то кажуть, не поодиночці: лікар, фельдшер, водій. Деколи не впоратися самим, викликають на підмогу «менесників».

Праця медиків «швидкої» є і фізично виснажливою. Часто доводиться самотужки на ношах виносити із помешкання хворого, минаючи вузькі коридори та дверні пройоми; довгий час стояти навіть навколішки чи зігнутими у досить незручних позах над пацієнтом. І завжди в апіорі – порятунок!

Піклування про людей, які опини-

лися у загрозовому для життя стані, виснажує і психологічно. Працівники «швидкої» стають свідками багатьох людських страждань і трагедій, та найбільший відчай приходить тоді, коли усвідомлюєш, що всі зусилля порятунку людського життя виявилися намарними. На превеликий жаль...

Нелегко констатувати факт, повідомляти про смерть рідних чи

Чоловік, будучи в нетверезому стані, побив вагітну дружину. Перейми в неї почалися ще до приїзду «швидкої». «Чаклували» над породіллемо всю дорогу до лікарні. На щастя, все обійшлося».

Виклик зі с. Ягільниця – «Молодик підвернув ногу, – повідомляє диспетчер, – не може ступити на неї...». Проте точної адреси телефонуючий не вказав. Виклик пере-

близьких, при цьому, як-то кажуть, стиснувши в кулак усі почуття, «озброївшись» самовладанням.

Для опису бесіди це здаєтьсяширокомовністю, проте в рамках часу – лічені хвилини. Адже наша розмова щоразу переривається телефонним дзвінком. Близько 12-ї год. ночі: «Швидка Чортків слухає... Кілька секунд диспетчер фіксує необхідну інформацію і – «... Епілепсія. Лікарська бригада – на виїзд». Злагоджено, оперативно – поїхали...

«Швидку» викликали?

Непередбачуваність – хворий батько, не володіючи собою в стані судомного нападу, «вдарив» сина. А той вибухнув шквалом негативних емоцій... Ось в таких обставинах доводиться працювати медикам, проявляючи толерантність, вгамовувати «розбишаку»-молодика й миттєво діяти, рятуючи хворого...

Коли мова ведеться про порятунок здоров'я дитини, то стривоженість батьків «зашкалює», і це зумовлює неабияку складність для рятувальників «у білих халатах». Проте медики просто зобов'язані зберігати спокій, як би не охоплювало їх співчуття. Дитині – неповних три роки. Малюк, захопившись грою, ненароком запхнув у ніздрю драже солодкого «Тік-так». Батьки намагалися самотужки витягти «клад зі схованки», та лише нашкодили... Медики «швидкої» свідчать про те, що саме з цим малюком це вже не вперше: попередньо встромив у ніздрю обгортку від цукерки, а ще раніш – цінник. Оце ж бо – сміх кризь сльози...

«Серцевий напад у чоловіка». «Швидку» на подвір'ї (за вказаною адресою) зустрів чоловік – той, у котрого начебто серцевий напад. Медики – в подиві... А чоловік: «Йдіть до хати, там моя дружина родить... А я дуже спереживався, тому й сказав – серце». Пологи прийняли, а чоловікові дали препарат заспокійливого... «Доводилося, – розповідали медики, – і в автівці посеред дороги приймати пологи. А одного разу, боляче усвідомлювати, новонароджене немовля вже не сила було врятувати.

адресовується на пункт «швидкої» вказаного села. Виїхали. Далі дзвінок: «Чекаю швидку! Де ви?». На запитання щодо конкретного місця знаходження потерпілого відповіді так і не домоглися, лише – невиразне бурмотіння в телефонній слухавці (то він надворі, то – в хаті). Карета «швидкої» кружляла непроглядними вуличками села посеред ночі (коли в кожній домівці всі мешканці спали, дивлячись, як-то кажуть, уже десятий сон) у пошуках пацієнта. А в цей час – знову виклик із Ягільниці: «В однорічної дитини – 39,5 температури». Поспішила «швидка» з Чорткова... Аж ось повідомляють: «Знайшлася «травмована» згуба... Згаєвши чимало часу, медики таки втрапили до будинку, звідки був виклик. І що ж?.. Та за таке (хибний виклик) треба безумовно притягувати до відповідальності! Молодики «відпочивали» за чаркою, окочива вдарилася в голову, от і вирішили «побавитися в травмованих». І як же в такій ситуації зберігати спокій та проявляти толерантність?!

І знову виклик: пенсіонерка вже не сила терпіти болю – не то нирка, не то хребтова грижа прихопила... «Швидка» бригада – на виїзд. Як виявилось, жінка – «чорнобильець» 1-ї категорії, має групу інвалідності (онкологія, одна нирка видалена), а ще – кілька хребтових гриж. Від госпіталізації відмовилася, причина (на жаль, доволі часта) – немає грошей. Що ж таїти, сьогодні, щоби потрапити до лікарні, треба мати в запасі «кругленьку (!) суму»... Ситуація невтішна, тут без УЗД обладнання (апарат ультразвукового дослідження) не обійтися, та зволікати ніколи. Кілька секунд для міркувань і – завдяки правильно підібраним медичним препаратам, зроблений ін'єкції біль вщухає. Та все ж рекомендація лікаря: повне інтенсивне медичне обстеження.

Ось така круговерть (і це лише кілька крапель, вловлених у вирі повсякденної роботи) за зміну на «швидкій», де медики зачасту виступають екстремалами.

Тетяна ЛЯКУШ
Фото Ореста ЛИЖЕЧКИ

Широкеречно вітаємо з ювілеєм
директора Джурицької
ЗОШ І – ІІІ ступенів
Петра Федоровича ЯРЕМУ.

Бажаємо Вам щастя
і достатку,
Ясного неба, сонця та тепла,
В житті щодень
лиш злагоди й порядку,
Щоб доля Ваша
світлою була.
В роботі – успіху
й терпіння,
У справах – вічного горіння,
В сім'ї –
любви і добра
На мної та благиї літа!
З повагою – колектив школи.

Цими днями святкує свій 60-літній ювілей
Геодозій Іванович КУШНІР.

Хай на Твоїй долі
поле щедро родить,
Ще багато років щастя
поруч ходить.
Будь же Ти здоровий,
на добро багатий,
Хай гаразди й радість
не минають хати.
Хай мудро веде Тебе
кожна стежина
І радістю повниться кожна
хвилина.

Із вдячністю ми хочемо вітати
Тебе за мудрість батьківських порад,
За вміння всім завжди допомагати,
За приклад чоловіка й сім'янина
І за могутні руки золоті.
Нехай Господь пошле Тобі благословення,
Нехай здоров'я й сил дарують всі святі.

З любов'ю та найкращими
побажаннями – кохана дружина
Марійка, улюблена донька
Зоряна, найкращий зять Ігор та
найдорожча внучка Ілонка.

16 лютого відсвяткував своє 15-річчя дорогий
син, брат, онук, племінник, похресник
Денис МИХАЙЛЮК.

Сьогодні День народження
у Тебе
І ми Тебе вітаємо від душі,
І віримо,
що прийде Ангел з неба
І принесе з собою три ключі.
Цей перший ключик –
від любові,
Любові до Бога,
друзів і батьків.

І вірим ми, що дуже скоро
Ти матимеш і сотню цих ключів.
А другий ключик – він від щастя,
І хоч воно не кожному дано,
Та скільки б не було багатства,
А щастя треба все одно.
А третій ключик – найдорожчий,
Його до серця ніжно пригорни,
Бо третій ключик – від здоров'я,
Його найбільше в світі бережи.

Нехай Матінка Божа Тебе оберігає,
Ісус Христос здоров'я посилає.
З великою любов'ю і найкращими
побажаннями – усі Твої рідні.

16 лютого свій сонячний ювілей відзначив
коханий чоловік, турботливий батько
та найкращий дідусь
Михайло Леонідович ДМІТРИЄВ.

У п'ятдесят розквітає життя
І душа, ніби пташка, співає.
Хоч у юнь нема вороття,
Та у серці вона оживає.
Ти ж ще зовсім
у нас молодий!
Хай дарує
Господь Тобі сили,
Залишайся для нас завжди
Здоровим, успішним,
щасливим.

Хай радістю повниться дім,
Тихим спокоєм, миром, любов'ю,
І щоб жив до ста літ Ти у нім,
А Господь щоб завжди був з Тобою.
А Матінка Божа, Цариця Свята,
Нехай дарує мної та благиї літа.
З найкращими вітаннями –
дружина Люба, доньки Наталя
і Христина, зять Іван, онучок
Вітальчик.

Це цікаво

Мозок на пенсію не йде

На відміну від людей, мозок на пенсію не йде. Неодноразово кожен із нас чув такий вислів: от якби мені колишні літа, а теперішній розум... Що це означає? Як його тлумачити?

В молодості, скажімо, мислення – швидке. А мозок у людини старшого віку – більш пластичний. Тому саме в зрілому віці ми робимо більш правильні й точні висновки та приймаємо мудрі виважені рішення. Доведено, що з віком людини мозок спокійніше реагує на негативні емоції. Спираючись на найновіші дослідження в галузі нейронаук, саме про це ствердив американський доктор-геронтолог Джин Коен – директор Медичного центру одного з університетів Вашингтона (США). (Довідка. Геронтологія (від грец. «геронтос» – стара людина і «логос» – слово, знання) – наука, що вивчає процес старіння людини).

Мозок починає працювати, так би мовити, на повну силу у віці 60-80 років. Пік інтелектуальної активності людини припадає на 70 років. У зрілому віці більш інтенсивно взаємодіють права і ліва півкулі головного мозку, що й розширює творчі можливості людини. Якщо до 60-ти років між двома півкулями головного мозку існує строгий розподіл функцій, то після 60-ти людина може використовувати обидві півкулі одночасно. Саме це й дозволяє вирішувати складні завдання, ребуси.

Канадські нейрохірурги з університету м. Монреаль провели дослідження: зібрали добровольців різних вікових груп і попросили їх відповісти на ряд тестових запитань різного рівня складності. Виявилось, що люди старшого віку (60 – 75 рр.) розв'язали найскладніші завдання, а молоді учасники експерименту в своїх відповідях заплуталися.

Професор Каліфорнійського університету Діліп Джейст заявив, що мозок людини, за плечима котрої – десятиліття життя, менш імпульсивний. Ось це ми й називаємо мудрістю.

Отож, якщо вашу дитину навчає вчитель-пенсіонер, або якщо ви цілком випадково потрапили на прийом до лікаря-пенсіонера, чи купили кілограм цукерок у пенсіонера-продавця – не хвилюйтеся. Повірте – вам небезпека не загрозуватиме.

Марія ПОЖАРНИК,
позаштатний кореспондент
«Голосу народу»,
с. Кривеньке

3 читацького листа

Шкіра – дзеркало людини

Дорога редакціє!

До вас звертається пенсіонер Петро Павлович Тракало, 1934 р. н. Яюсь в одому журналі мене зацікавила стаття «Чистота – запорука здоров'я», тому охоче поділюся з читачами дечим з написаного.

У животі людини нараховується 100 трильйонів бактерій, вага яких становить 1 кг 300 г. Уявляєте, скільки зарази міститься в нашому череві! Тому кожному слід звертати увагу на чистоту.

Загалом у людини нараховується від 2-х до 5-ти мільйонів потових залоз. На поверхні долоні і на підшві – по 370; на шії – 200; на грудях і животі – більше 150; на спині і ягодицях – 60. За 1 день через шкіру виділяється 6-10 літрів поту.

Шкіра – дзеркало людини. Відомо, що людина має більше 2000 шкіряних захворювань. Тому ми маємо кожного дня обмивати своє тіло.

Крім особистої гігієни, людина повинна тримати чистоту у своїй квартирі. Унітаз, кухонна плита, мийка, умивальники, ванна мають блистити. Під шафами, тумбочками, столами, ліжками не повинно бути пилу. Постелі повинні бути чистими. Підлогу потрібно мити щотижня, вікна – щомісяця. Все має аж сяяти від чистоти.

Я знаю дві сім'ї, що проживають у моєму будинку по вул. Січинського, 3, які підтримують чистоту вищого гатунку. На першому поверсі мешкає Степан Михайлович Ярош разом з дружиною Стефанією Володимирівною. На четвертому – Сергій Володимирович Семчак зі своєю половиною Любов'ю Миколаївною. Ці сім'ї подібні як бджоли. Город у Ярошів – приклад для інших, тримають господарку. У дружній родині Семчаків є першокласниця Людочка і 92-річна бабуся. В квартирі все блищить. Мають дачу, де вони вирощують овочі та фрукти. Ці сім'ї дуже працюють. Вони є прикладом для багатьох інших.

І наостанок дітям на замітку: руки потрібно мити 6 разів на день – до і після їди, і один раз на день, як правило перед сном – ноги.

Петро ТРАКАЛО,
м. Чортків

Знай наших!

У боротьбі – до перемоги

Наприкінці минулого тижня у м. Вижниця Чернівецької області проходив Всеукраїнський дитячо-юнацький турнір із вільної боротьби, присвячений пам'яті загиблих воїнів АТО.

На турнір з'їхалося чимало спортсменів із 15-ти міст України – 240 (!) учасників, серед яких і наші юні борці з Чортківщини, а також – дві команди з Молдови та одна – з Польщі.

У запеклих борцівських поєдинках

учень Чортківської ЗОШ № 6, вихованець ДЮСШ Тимур Ставничий (вагова категорія – до 35 кг) здобув бронзу – III місце. А от учень Горішньовишнівської ЗОШ Ігор Пшеничний (вагова категорія – до 66 кг) лише у фінальному бою поступився суперником (котрий виявився важчим на 12 кг) із Коломиї, посівши IV місце.

Висловлюємо щирі вдячність за розуміння та фінансову допомогу міському голові В.Шматку, приватним підприємцям Н.Байрак, В.Батрину, О.Процьківу та директорів ДП «Чортківське лісове господарство» В.Фреяку. Саме завдяки вашій вагомій підтримці, шановні добродії, команда юних борців Чортківської ДЮСШ мала змогу взяти участь у змаганнях і заявити про себе, продемонструвавши високу майстерність, на Всеукраїнському турнірі.

Юрій ГЕРАВС,
тренер-викладач
Чортківської РК ДЮСШ

Милосердя

Стаємо кандидатами в усиновлювачі

Громадяни України, які бажають усиновити дитину, звертаються з письмовою заявою про взяття їх на облік як кандидатів в усиновлювачі до служби у справах дітей за місцем проживання. Заява може бути написана в присутності працівника служби у справах дітей та засвідчена ним. У разі коли одне з подружжя не може особисто з'явитись до служби у справах дітей для написання заяви, його заяву, засвідчену нотаріально, може подати дружина (чоловік).

До заяви подаються такі документи:

1) копія паспорта або іншого документа, що засвідчує особу;

2) довідка про заробітну плату за останні шість місяців або копія декларації про доходи за попередній календарний рік, засвідчена органами державної податкової служби;

3) копія свідоцтва про шлюб, укладений в органах реєстрації актів цивільного стану, якщо заявники перебувають у шлюбі;

4) висновок про стан здоров'я кожного заявника, складений за встановленою формою;

5) засвідчена нотаріально письмова згода другого з подружжя на усиновлення дитини (у разі усиновлення дитини одним з подружжя);

6) довідка про наявність чи відсутність судимості для кожного заявника, видана органами внутрішніх справ за місцем проживання заявника;

7) копія документа, що підтверджує право власності або користування житловим приміщенням.

Копії документів, зазначених у підпунктах 1, 3 і 7, засвідчуються працівником служби у справах дітей, який здійснює приймання документів.

У разі усиновлення дитини одним із подружжя висновок про стан здоров'я та довідка про наявність чи відсутність су-

димості подаються кожним з подружжя.

Заява вважається поданою, якщо до неї додані усі зазначені документи. Витребування інших документів у заявників не допускається.

Строк дії документів становить один рік з дня їх видачі. По закінченню строку дії будь-якого з документів його необхідно поновити та долучити до справи кандидатів в усиновлювачі.

Після подання документів служба у справах дітей протягом 10 днів: перевіряє документи на відповідність вимогам законодавства; проводить бесіду із заявниками, роз'яснює їм права та обов'язки кандидатів в усиновлювачі, усиновлювачів, правові наслідки усиновлення, порядок здійснення контролю за умовами проживання усиновлених дітей; відвідує заявників за місцем їх проживання та складає акт обстеження житлово-побутових умов; розглядає питання про можливість заявників бути усиновлювачами та готує відповідний висновок; у разі позитивного висновку ставить заявників на облік як кандидатів в усиновлювачі та видає їм висновок про можливість бути усиновлювачами.

Василь КОРНАК,
начальник служби у справах дітей
райдержадміністрації

Кримінал

Розбещення малолітньої правнучки

Чортківською місцевою прокуратурою здійснюється процесуальне керівництво в кримінальному провадженні, розпочатому за ч. 2 ст. 156 КК України (вчинення розпусних дій щодо малолітньої особи).

Встановлено, що житель Рівненщини, перебуваючи в гостях у своєї внучки на Чортківщині, вчинив розпусні дії щодо її малолітньої донечки (тобто – прадід розбещував правнучку!). Мама дівчинки, котра застала родича за непристойним (неприпустимим!) заняттям, звернулася до правоохоронців із відповідною заявою.

За клопотанням прокуратури підозрюваному обрано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою.

Санкція статті інкримінованого злочину передбачає покарання у вигляді позбавлення волі на строк від 5-ти до 8-ми років.

Нарубали дров на кримінальне провадження

У часі оперативно-профілактичного відпрацювання району поліцейські Чортківського відділу впіймали, так би мовити, на гарячому чоловіка, котрий самовільно вирубував дерева у лісосмузі.

На місці вирубки правоохоронці налічили 72 пеньки. Чи всі вони справа рук підозрюваного – наразі з'ясується, а також – і розміри завданої шкоди природним ресурсам.

За словами зловмисника, деревину він рубав для власного користування, а вивозити її планував автомобілем «ГАЗ-53», який, до речі, в момент затримання вже був дощенту заповненим. Авто, бензопилу та деревину поліцейські вилучили.

За даним фактом відкрито кримінальне провадження за ст. 246 ККУ (незаконна вирубка лісу).

Наприкінці січня ц. р. від мешканці нашого району до Чортківського відділу поліції надійшло повідомлення про те, що поблизу с. Джурина Слобідка невідомі вантажать на причіп свіжозрубані дерева. Оперативники виїхали на місце події. Як з'ясувалося, двоє дерев породи береза вирубував у лісосмузі місцевий житель. Поліцейські вилучили деревину, потрапив на арештмайданчик і транспортний засіб

Нещасний випадок

Дворічний хлопчик ошпарився кип'ятком

До Чортківської ЦКРЛ із термічними опіками обох стіп, як встанов-

правопорушника-лісоруба.

За фактом злочину відкрито кримінальне провадження.

Велосипедний злодій

Кілька днів тому працівники поліції м. Чортків викрили любителя чужого двоколісного транспорту, котрий поцупив велосипед у свого знайомого.

До крадіжки підозрюваного довела окопита, бо ж саме перед злодіянням і випивав із власником двоколісного. Закортіло зловмисникові наступного дня продовжити «святкування», та грошей на це в нього не було. Тому й, позарившись на чуже, «прихопив» із господарки знайомого велосипед. Крадій мав намір продати «здобуте», щоби «погульбанити» за дармові кошти, проте в цьому йому завадили поліцейські.

Відомості про вчинення крадіжки внесені до ЄРДР згідно з ч. 1 ст. 185 ККУ. Подальшу долю зловмисника вирішить суд.

Посадовці незаконно витратили чималі кошти

Чортківською місцевою прокуратурою розпочато кримінальне провадження за ч. 3 ст. 191 КК України (привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем, вчинені за попередньою змовою групою осіб).

Встановлено, що впродовж 2013 – 2016 років посадовці особи медичного закладу сусіднього нашому району незаконно використали кошти, не перерахувавши до бюджету дохід від оренди комунального майна, виписуючи собі зайві премії та надбавки.

Як повідомляє прес-служба прокуратури Тернопільської області, шкода державі, завдана незаконними діями службовців, становить понад 100 тис. грн.

Розслідування у кримінальному провадженні триває.

Підготувала Тетяна ЛЯКУШ
(за інформацією Чортківського відділу поліції та прес-служби прокуратури Тернопільської області)

лено – I-II ступенів, госпіталізували дворічну дитину. Нещасний випадок трапився 9 лютого ц. р. у м. Чортків.

Конкурс

До уваги власників автотранспорту!

Чортківська районна державна адміністрація (Організатор перевезень) оголошує конкурс на право здійснювати перевезення пасажирів на приміському автобусному маршруті загального користування, що не виходить за межі району.

Перелік об'єктів конкурсу:

№ п/п	№№ рейсів, номер м-ту	Назва маршруту	Протяж. м-ту (км)	Час відправл. з пунктів		к-сть обор. рейс.	мін. к-сть авт.	Періодичність виконання
				почат.	кінцев.			
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	16-36	Чортків – Сокиринці	44	5:00; 13:00	7:00; 14:45	2	2	Щоденно

Конкурси на перевезення пасажирів на автобусному маршруті загального користування проводяться відповідно до Закону України «Про автомобіль-

ний транспорт» та Порядку проведення конкурсу з перевезення пасажирів на автобусному маршруті загального користування, затвердженого постано-

вою Кабінету Міністрів України від 3 грудня 2008 р. за № 1081 (зі змінами), Правил надання послуг пасажирського автомобільного транспорту, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 18 лютого 1997 р. за № 176 (зі змінами).

Для забезпечення належної якості та безпеки перевезень пасажирів на приміських автобусних маршрутах загального користування, що не виходять за межі району, згідно з Порядком визначення класу комфортності автобусів, сфери їхнього використання за видами сполучень та режимів руху, затвердженого наказом Мінтрансзв'язку України від 12 квітня 2007 р. за № 285, на приміських автобусних маршрутах загального користування, що не виходять за межі району, допускається використання автобусів категорій М 2 (повна маса до 5 т) та М 3 (повна маса більше

5 т).

При здійсненні перевезень перевізник зобов'язується перевозити кожним рейсом до трьох пільгових пасажирів за власні кошти.

Бланки документів для участі в конкурсі можна отримати у відділі розвитку інфраструктури Чортківської районної державної адміністрації з 8-ї до 17-ї год. 15 хв. (у п'ятницю до 16-ї год.) Документи на конкурс приймаються до 20 березня 2017 р. за адресою: м. Чортків, вул. Шевченка, 23, каб. 16, відділ розвитку інфраструктури Чортківської райдержадміністрації (Замовник перевезень).

Довідки за телефоном – (03552) 2-27-82. Конкурс відбудеться 7 квітня 2017 р. о 10-й год. у приміщенні райдержадміністрації.

Армія

Військова служба за контрактом у Державній прикордонній службі України

«Держава розпочинається з кордонів! Професія прикордонника – складна, відповідальна, почесна та шанована Українським суспільством».

П.Порошенко

Державна прикордонна служба України запрошує громадян на військову службу за контрактом на посади рядового та сержантського складу.

Інформацію про Державну прикордонну службу України, завдання, які на неї покладені, та повсякденну оперативну службу можна отримати на інтернет-ресурсі: dpsu.gov.ua, а також у серії передач «Західний кордон» на сайті www.nta.ua, на YouTube та в соціальних мережах.

Вимоги до кандидата на військову службу за контрактом: призовний вік (18-40 років), освіта не нижча за повну середню, за станом здоров'я та професійно-психологічними якостями – придатні до військової служби; має бажання проходити додаткову підготовку та приймати участь в проведенні Антитерористичної операції на сході України, готовий прийняти на себе обов'язки та відповідальність охоронця державних рубежів.

Держава гарантує військовослужбовцям за контрактом:

– достойне та своєчасне грошове забезпечення (на даний час від 7000 до 8500 грн. із додатковими виплатами під час прийняття участі в антитерористичній операції);

– службові жилі приміщення, право на постійне житло при вислужі 20 років;

– кар'єрне зростання, проходження необхідної підготовки у відомчих на-

вчальних центрах;

– можливість вступу до Національної академії Державної прикордонної служби на перший курс за конкурсом для військовослужбовців за контрактом;

– визначений чинним законодавством соціальний пакет для військовослужбовця, пільги для них та членів їх сімей, в тому числі і як для учасників антитерористичної операції;

– безкоштовна кваліфікована медична допомога у відомчих лікувальних закладах.

Зарахування проводиться в Західному регіоні (у Львівському, Мостиському, Чопському, Мукачівському, Чернівецькому прикордонних загонах) та в органи Державної прикордонної служби в інших регіонах України на посади:

– інспектор прикордонної служби – фельдшер (необхідна відповідна освіта);

– молодший інспектор прикордонної служби – водій, тракторист (необхідне посвідчення водія), зв'язківець, кухар (за наявності відповідної освіти);

– молодший інспектор прикордонної служби – інструктор службового собаки (передбачає спеціальну підготовку, наявність собаки не є обов'язковою);

– молодший інспектор прикордонної служби.

Звертайтеся в Окремий регіональний центр комплектування за адресою: м. Львів, вул. Личаківська, 74, тел. (032) 239-00-68.

Контактна посадова особа – начальник групи збору в Тернопільській області мол. л-нт Яруш Тарас Миколайович, тел.: 096-568-24-83, 099-383-90-37;

ел. пошта: yarushntaras1979@gmail.com.

ПРОДАЮТЬСЯ

будинки

терміново недорого будинок у м. Чортків, по вул. Богуна, затишна вулиця. Загальна площа – 112 кв. м, 4 кімнати, кухня, на подвір'ї гараж, криниця. Ціна договірна. **Тел.: 067-256-83-40, 095-698-71-23.**

будинок у с. Горішня Вигнанка по вул. Вільховець, 10, площею 74 кв. м. Є земельна ділянка 0,48 га. Ціна договірна. **Тел.: 2-04-22, 098-584-15-56.**

житловий будинок з усіма зручностями площею 122 кв. м у с. Білобожниця по вул. Поштової. Є літня кухня-сарай, проведений газ, вода, земельна ділянка. Ціна договірна. **Тел.: 068-338-10-04, 068-941-84-75.**

квартири

3-кімнатна квартира з ремонтом по вул. Коновальця. 2-й поверх. Ціна договірна. **Тел.: 2-16-60, 066-785-17-08.**

квартира в районі поліклініки по вул. Пігута, 38, в 2-поверховому особняку, на першому поверсі. Загальна площа – 66 кв. м. Є 2 кімнати, третя – прохідна; санвузол, невелике подвір'я, добротна кладова, підвал, кабельне телебачення, телефон. **Тел. 096-450-20-96.**

2-кімнатна квартира в центрі Чорткова, по вул. Шевченка, 8. Квартира – на 2-му поверсі 2-поверхового австрійського будинку, з грубими цегляними стінами. Загальна площа – 40 кв. м, висота приміщень – 3,33 м. Є кухня, коридор, туалет, дві прохідні кімнати, невеликий балкон, холодна вода, газове опалення, лічильник на газ, встановлено два пластикові вікна. Зроблено косметичний ремонт, відремонтовано дах, нові сходи на другий поверх. Можливе використання під комерційну діяльність. Ціна помірна, договірна. **Тел.: 096-791-75-38, 099-487-00-67 (Ірина).**

земельна ділянка

приватизована земельна ділянка під забудову 14 сот. по вул. Золотарка, 25. Ціна договірна. **Тел. 066-990-16-27.**

гараж

гараж в кооперативі «Автолюбитель». **Тел. 098-584-15-56.**

На роботу в аптеку потрібен фармацевт (провізор)
Тел. 098-615-79-16, 095-695-47-61

КУПУЄМО МЕТАЛОБРУХТ Дорого
Тел. 097-173-40-56

Колектив редакції Чортківської районної газети «Голос народу» з великим болем сприйняв звістку про смерть матері колишнього нашого працівника, а нині головного редактора часопису «Золота Пектораль» Володимира Погорецького та духівника журналістської спільноти району о. Василя Погорецького. Висловлюємо найширші співчуття родині покійної. **Нехай земля буде їй пухом!**

Оголошення

Компанія ТЗОВ «Радехівський цукор» проводить безкоштовне відвантаження сирого жому в:

– Збарзькому підрозділі (Тернопільська обл., Збарзький р-н, м. Збарж, майдан Кармелока, 1);

– Хоростківському підрозділі (Тернопільська обл., Гусятинський р-н, вул. Заводська, 1);

– Чортківському підрозділі (Тернопільська обл., Чортківський р-н, смт Заводське, вул. І.Франка, 1).

Відвантаження відбувається кожного вівторка та четверга, з 8-ї до 16-ї год.

Правління Чортківського райСТ продас:

– магазини в с. Залісся; с. Швайківці та с. Шманьківчики за залишковою вартістю.

За довідками звертатися за тел.: **2-23-49; 067-354-10-11.**

Подяки

Працівники амбулаторії с. Звиняч висловлюють щиру вдячність сільському голові Надії Олексіївні Безушко за придбання апарату для визначення показників крові. Всіх Вам благ та успіхів на трудовій ниві.

Колектив ПЗПСМ с. Звиняч.

Працівники амбулаторії с. Звиняч висловлюють щиру вдячність директору ПАП «Дзвін» Василю Степановичу Градовому за виділення коштів на придбання медичного обладнання. Бажаємо Вам Божого благословення за кожну здійснювану Вами добру справу.

Колектив ПЗПСМ с. Звиняч.

Жителі сіл Шманьківчики, Пастуше та Шманьківці висловлюють щиру подяку керівнику ПАП «Паросток» п. Євгену Шкабару за розчистку доріг та всіх вулиць наших сіл. Нехай Господь віддячить Вам сторицею за добрі справи. З роси і води Вам.

З вдячністю – пенсіонер П.І.Захарчук та односельчани.

Вважати недійсними

державні акти на право власності на земельну ділянку серії ТР за № 059407, серії ТР за № 023830, видані на підставі розпорядження голови Чортківської райдержадміністрації від 21 травня 2003 р. за № 203 на ім'я: МЕЛЬНИК Михайлина Андріївна.

державні акти на право власності на земельну ділянку серії ТР за № 059406, серії ТР за № 023829, видані на підставі розпорядження голови Чортківської райдержадміністрації від 21 травня 2003 р. за № 203 на ім'я: ПАВЛІНСЬКИЙ Ігор Андрійович.

Дирекція та педагогічний колектив Ягільницької ЗОШ І – ІІІ ступенів щиро сердечно співчують вчителю української мови та літератури О.Є.Чарнош з приводу передчасної смерті матері **НАЗАРАК Оріслави Петрівни.**
Вічна їй пам'ять!

19 лютого святкуватиме ювілей – сорокаріччя – декан Улашківського деканату отець **Олег КАПУЛОВ**.

Прийміть, отче, щирі вітання у знак великої поваги до Вас як духовного провідника, взірця сподвижницької праці в ім'я служіння Богові.

Схилиємо голови з визнанням і подякою за Ваші труди, молитви й провід у нашій мандрівці до небесного Єрусалиму. Господь благословив Вас на нелегку працю у винограднику Христовому, щоб нести Божу науку своєму народові. Сьогодні ми прийшли Вас привітати у Ваш День народження – у Ваше свято.

І попросити всіх щедрот у неба, Хай посилає Вам Господь усе, що треба.

Живіть в здоров'ї і життю радійте, І в душах людських завжди мудре й вічне сійте, Нехай приносить радість Вам молитва щира, Живіть завжди в добрі, любові й мирі.

Щасливим будьте з того, що Господь Вам посилає, Бо Він найкраще знає, що Вам дати має.

Хай Дух Святий Своєю Вам благодать зішле, Усе омріяне хай дійсністю буде. Нехай Ваш Ангел Вас оберігає, Завжди на крок попереду ступає. Хай Божа Мати Вас огорне

Своїм Омофором, А ми у Неї просимо опіки для Вас нині хором. За Вас до Господа возносим свої молитви, Хай посилає

Вам многії та благії роки. Від люблячої духовної родини – парафії с. Стара Ягільниця.

21 лютого святкуватиме свій ювілей директор ПАП «Березина» **Володимир Євгенович ЗАБОЛОТНИЙ**.

Нехай душа у Вас ніколи не старіє, На білій скатертині будуть хліб і сіль, Своім теплом Вас завжди сонце гріє, Слова подяки линуть звідусіль.

В житті нехай все буде, що потрібно, Без чого не складається життя, Любов, здоров'я, щастя, дружба Та вічна нестаріюча душа. Смійтеся більше і менше сумуйте,

Щораз багатійте, ще краще газдуйте, Хай думи ніколи спочинку не знають, Хай легко, мов крила, внучат пригортають. Хай серце ще довго тріпоче у грудях,

Живіть до ста років на поміч всім людям. Здоров'я міцного Вам зичимо широко, Ласки від Бога, від людей добра На многії щасливі літа.

З повагою до Вас – колектив Сосулівської сільської ради та пайовики с. Сосулівка.

21 лютого на калиновому мосту життєвої долі зустріне свій 60-річний ювілей приємна, чуйна, надзвичайно відповідальна людина директор ПАП «Березина» **Володимир Євгенович ЗАБОЛОТНИЙ**.

Роки летять, мов лебеди у вирій, Життя іде – його не зупинить. Прийміть вітання наші щирі У цю веселу неповторну мить. Не сумуйте, гордіться літами,

Бо не марно прожиті вони.

Ювілей – це не просто свято, Це здобутки всіх років в житті! Тож хай у Вас їх ще буде багато, Щоб здійснилися задуми всі! Бажаємо здоров'я,

добра, довголіття, Хай вистачить щастя на ціле століття, Хай сміхом, веселістю повниться хата, Родина хай буде здорова й багата. Якби в словах була пророка сила, А в серці чарів полум'я цвіло, То ми б для Вас усе зробили, Щоб дня в житті сумного не було. У цей радісний день,

в це ювілейне свято Хай доля намітить

Вам років багато, Відпустить здоров'я, щастя й добра.

Хай повниться ласкою рідна хата, Багато в ній буде людського тепла. Хай несуть тільки радість з собою роки, Хай збудуться бажання, мрії, думки.

Щоб радісний настрій у серці ніколи не згас, А щедра доля – усміхалась не раз. Хай тепло рідних та близьких Вам людей надійно захищає Вас від життєвих негараздів, а кожен день хай наповнюється корисними справами і земними радощами. Зустрічайте весни ще багато літ, Хай вони приносять Вам натхнення творити добро на користь людям.

Хай світлою буде Ваша життєва дорога, Опіка і Ласка від Господа Бога, Хай Матінка Божа, Цариця Свята, Дарує щасливі і довгі літа.

З найкращими побажаннями з повагою і любов'ю до Вас – пайовики с. Капустинці.

Найщиріші та найтепліші вітання з 40-річчям нашому дорогому отцю-декану, пароху церкви Введення у Храм Пресвятої Богородиці с. Стара Ягільниця **Олегу КАПУЛОВУ**.

В цей день вітаєм Вас Й благословення просим в Бога, Бо Ви – наш батько, що навчає нас Як правильно іти до Бога. Тож щастя, успіху й здоров'я

В житті священничому для Вас Ми щиро всі бажаєм! Хай Мати Божа Омофором Огорне все навколо Вас, Хай з Ваших уст до нас летять Слова блаженні Божі. А Вам від Бога – многих літ У радості прожити. Низький уклін прийміть від нас, Бо ми всі – Ваші діти.

Дирекція ПАП «Довіра» й пайовики сіл Стара Ягільниця та Черкавщина.

Капустинська сільська рада засилає щирі вітання з нагоди поважної і знаменної дати, славного козацького ювілею, який 21 лютого святкуватиме директор ПАП «Березина» **Володимир Євгенович ЗАБОЛОТНИЙ**.

Хай за плечима 60 – Поважна і значима дата, А Ви все молодий для нас, Невтомний, дужий і завзятий. Торкнулись, наче вишні цвіт, Літа до скронь Ваших снігами.

То – знак поваги, мудрість літ, І досвід, придбаний роками. Та Ви не мали все легких доріг, Долали труднощі

усі Ви без упину, Але й через роки Ви зберегли Звання поважної людини. Вам – 60, та хіба ж це літа, Коли очі горять і душа молода?! Не старійте літами, очима, устами,

Ми поважаємо Вас і пишаємось Вами. Всі усвідомлюємо ми: Не всі у нас в такій пошані, Ну що ж, Євгеновичу, прийміть найкращі наші побажання. Щоб посміхались люди

Вам завжди, Щоб від подяки в них сльозились очі, Щоб Ваших рук і розуму плоди Родили, де посієш і захочеш... Хай на життєвій Вашій довгій ниві

Росте зерно достатку і добра, Щоб Ви були здорові і щасливі, Щоб доля тільки світлою була. Хай множиться

удача в хаті, Сідає радість за столом, Хай буде сила і завзяття, Хай серце повниться добром. Подовше щоб ще Вам моглося! Вперед щоб йшли не по узбіччю! Ну і щоб сонячно жилося До ювілейного сторіччя!

У чудовий зимовий день, 15 лютого, свій прекрасний 40-річний ювілей відзначила гарна, мила жінка, любляча дружина, дорога матуся, донечка **Надія Мар'янівна СРЕМЕНКО** зі с. Улашківці.

В цю зимову днину Тебе вітає вся родина. Всі Тебе люблять, поважають І здоров'я Тобі бажають, Щастя, радості і сили,

Щоб сто літ іще прожила. Нехай на білій скатертині будуть хліб і сіль, Своім теплом Тебе завжди сонце гріє, Слова подяки линуть звідусіль. Хай Тебе хоронить

Мати Божа Від злих людей і різних бід, Хай дасть здоров'я й допоможе Прожити в щасті

многая і благая літ.

З любов'ю – чоловік Петро, син Анатолій, мама Марія та вся родина.

21 лютого святкуватиме своє 4-річчя наша дорога і любима донечка, онучка **Оленка СЕМІРОЗУМ** зі с. Горішня Вигнанка.

Донечко рідненька, донечко наша мила, Тебе ми вітаємо цієї днини. Дякуємо Богу за все, що дає, Ну а найперше – що Ти у нас є.

Люба наша Оленочко, Ясне миле сонечко, Хай добро проміниться у Твоє віконечко. Дощиком рясеньким пада з неба щастя, Хай Тобі, рідненька, все на світі вдасться. Виростає здорова, мудра і багата, Щоб завжди пишались Твої мама й тато. Щоб всі шанували Тебе і любили, Щоб очі від щастя, як зорі, світили. Хай ясною буде життєва дорога, Опіка і ласка від Господа Бога. Хай Бог милосердний з високого неба

Дарує усе, що Тобі тільки треба, А Матінка Божа, Цариця Свята, Дарує щасливі і довгі літа!

З любов'ю – мама, тато, бабуся і дідусь.

Щирі вітання дорогого сина, найкращого у світі брата, шанованого швагра, люблячого та доброго вуйця **Сергія Дмитровича ТИМЧАЛЯ** з ювілейним Днем народження, який він відсвяткував 13 лютого.

Найкращий сину, брате, шваг্রে, вуйцю, Спасибі Господу, що Ти такий в нас є. Благаємо щоденно Святу Трійцю

Нехай здоров'я й сил Тобі дає. Щасливим будь і хай Твоя стежина Успішно пролягає в майбуття, Хай тишить Тебе вся родина, Нехай гладенько стелиться життя. Хай кожен день дарує теплу радість, Не буде хмарно в небі й на душі, Нехай на Тебе не чатує старість, На долю хай не падають дощі. Ми любимо Тебе і гордимось, Що з нами Ти, що наш і коло нас. Щоби усе в житті Тобі вдалося – Ми просимо у Бога повсякчас.

З любов'ю та повагою – мама Оля, сестра Надя, швагро Ігор, племінники Олесь і Назарій зі с. Ягільниця.

ПРОГНОЗ ПОГОДИ НА ТИЖДЕНЬ

СУБОТА 18 лютого -4... +1

НЕДІЛЯ 19 лютого -3... +1

ПОНЕДІЛОК 20 лютого -3 ... +3

ВІТРОК 21 лютого +2 ... +6

СЕРЕДА 22 лютого +3 ... +8

ЧЕТВЕР 23 лютого +4 ... +9

П'ЯТНИЦЯ 24 лютого +2 ... +7